

Himmetä ei muistot koskaan saa

Sain olla keskiviikkona mukana Vakka-Suomen Sotaveteraanien 45-vuotisjuhlassa Lokalahden Pannulassa. Se oli hyvä, opettavainen ja tärkeä tilaisuus. Oikeastaan oppitunti niistä elämän tärkeistä asioista.

Juhlan sanoma kiteytyi tietyllä tavalla sen päätteeksi laulettuun ”Veteraanin iltahuutoon”. Tuo lauluhan on tullut viime vuosina varsin tutuksi ja rakkaaksi monille. Tuttuudesta huolimatta on ehkä kuitenkin hyvä kirjata sen kertosaie tähänkin:

”Hoivatkaa, kohta poissa on veljet,
muistakaa, heille kallis ol maa./
Kertokaa, lasten lapsille lauluin,
himmetä ei muistot koskaan saa!”

Kirjaus ja kertaus on tärkeää siksi, että nuo säkeet kertovat erinomaisen osuvalla tavalla asian ytimen, sen kaikkein oleellisimman.

Veteraaneista pitäisi todella viimeistään nyt pitää mahdollisimman hyvää huolta ja tarjota heille kaikki mahdollinen henkinen ja aineellinen apu, mitä he elämänsä ehtoissa tarvitsevat. Tämä maa on kaikista tämänhetkisistä taloudellisista vaikeuksistaan huolimatta niin vauras, että se pystyy pitämään harvenevista veteraaneistaan huolta.

Vakka-Suomen Sotaveteraanien jäsenenä on enää vajaat sata veteraania. Koko maan veteraanien keski-ikä on jo 87 vuotta. Sen viimeisen iltahuudon kutsu kuuluu tasaiseen tahtiin.

Veteraanien uhraukset sodan ja rauhan töissä tulisi myös tallentaa mahdollisimman tarkkaan tuleville vakkasuomalaisillekin sukupolville. Täällä on

”Sota” aikaa vastaan on pian hävitty

menossa tässä suhteessa tärkeä hanke, jonka avulla pyritään samaan talteen kaikkien vakkasuomalaisen veteraanien vaiheet ja tiedot. Kalannissa, Kusta-

vissa ja Laitilassa tämä työ on tehty jo aiemmin ja nyt tuota kunniavelkaa ollaan suorittamassa Uudenkaupungin, Uudenkaupungin maalaiskunnan, Pyhämaan, Pyhärannan ja Taivassalon alueella.

Valitettavasti Vehmaalla veteraanitietojen keruu ei ole ainakaan vielä käynnistynyt. Toivottavasti myös siellä löytyy riittävä määrä sellaisia henkilöitä, jotka haluavat saattaa tämän tärkeän työn kunniaakkaaseen päätteeseen. Se olisi tärkeää sikäläkin, että silloin veteraanitiedot olisi saatu talteen koko perinteisen Vakka-Suomen alueelta.

Yksi keruutyöhön mukaan pyydetty vetosi siihen, ettei hänellä ole aikaa sellaiseen. Kokeneempi kerääjä muistutti

häntä viisaasti tärkeästä tosiasiaista; monilla veteraaneilla oli nuorina miehinä jopa viisi vuotta aikaa olla rintamalla.

Tuota aikaa täytyy löytää viimeistään nyt. Pian on ”sota” aikaa vastaan hävitty.

Matti Jussila
Päätoimittaja

